

[Lilli Gyldenkilde]

uden at gøre noget over til at give dem nogle tilbud, så de kan komme i gang igen.

Det er det, der ligger i det oprindelige lovfor-
slag nr. L 55. Jeg håber, hr. Kaj Poulsen har for-
stået, hvad jeg siger. Vi har støttet hele vejen
igennem, men også sørget for at få de nælder
væk, som var i det.

Det er den ene ting, jeg vil sige, men nu er
min taletid udløbet. Jeg skal nok komme igen,
hr. Kaj Poulsen.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg kan sige til fru Lilli Gyldenkilde, at jeg
føler ikke særlig stor taknemmelighed for, at SF
støtter et fornuftigt forslag. Men det er umuligt
at forstå dens omsorg, fru Lilli Gyldenkilde har
for de deltidsansatte, for løsarbejderne, for fi-
skerpigerne, for dem, der har løs tilknytning til
arbejdsmarkedet. Hvis ikke Socialdemokratiet
havde lavet denne løsning, hvad var der så
sket?

Det er realpolitik. Jeg kan forstå, at SF, selv
om de i nogle år har brystet sig af, at de var ved
at blive realpolitiske, nu er på vej væk igen.
Hvad var det realpolitiske for de mennesker,
hvis Socialdemokratiet ikke var gået ind i det
her? Der var blevet indført en begrænsning på 1
år for samtlige løsarbejdere, for samtlige del-
tidsansatte i det her land. Det havde været kon-
sekvensen, at unge, der har tilmeldt sig en
a-kasse, skulle have 18 måneders medlemskab
for at blive nydende medlemmer, og at dimit-
tender var blevet smidt over i det sociale sys-
tem. 20.000 mennesker om året var blevet
smidt over i det sociale system på baggrund af
det ændringsforslag, der forelå. Jeg synes, det
er noget af en nonchalant holdning over for de
ledige, SF giver udtryk for i dag på baggrund af
det forlig, der er indgået med Socialdemokrati-
et.

Må jeg så sige, at jeg lader mig såmænd ikke
støde så meget af de små pip fra folk, der aldrig
tænker positivt og konstruktivt. Vi er glade, og
vi er stolte over, at den samlede fagbevægelse
har støttet den konstruktive forhandlingsfase,
Socialdemokratiet har været inde i.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Den sidste korte bemærkning i denne om-
gang, og så går vi til ordførrækken.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det andet, jeg skal sige til hr. Kaj Poulsen, er,
at jeg synes, man skal lade være med at klandre
os for, at lovforslag nr. L 57 stadig væk ligger et
eller andet sted. For det første var der ikke fler-
tal for L 57. Hvis ellers hr. Kaj Poulsen ville gø-
re sig den ulejlighed at læse mindretallets be-
tækningsbidrag, så har vi rost Socialdemokra-
terne for det arbejde, de har lavet, så L 57 ikke
blev, som nogle frygtede. Men det var jo heller
aldrig blevet vedtaget, for Fremskridtspartiet
var imod L 57, fordi det var uhyrlig bureaukra-
tisk – så var det i hvert fald ikke blevet det for-
slag.

Men lad nu det ligge. Jeg kender jo godt det
med at føre krigen et andet sted hen end dér,
hvor den ligger, fordi man skal have fred og ro
til at føre tingene videre. Tro endelig ikke, at jeg
ikke kan se, det er det, der foregår.

Når jeg har udtrykt mig, som jeg har gjort,
nemlig at jeg håber, at man ikke når til en løs-
ning, hvor man angriber den gruppe, som ho-
vedsagelig er kvinder, så er det, fordi der jo ikke
er job til dem. Og fakta er jo, at i det første for-
lig, man lavede, havde man ikke fået øje på en
række små ting, som der heldigvis senere er ta-
get højde for. Det er jo bl.a. det, der hedder tek-
niske vanskeligheder, som man sidder og for-
handler.

Til allersidst skal jeg sige, at i den aftale, So-
cialdemokratiet har indgået med regeringen,
har jeg lagt mærke til det allersidste afsnit,
hvori der står, at den øvrige finansieringsre-
form osv. omkring dagpengene har Socialde-
mokratiet ikke haft med inde i overvejelserne,
og dér kan regeringen gøre, hvad den vil. Dér
tror jeg, at Fremskridtspartiet kommer til at
spille sin rolle i det kommende år.

Glistrup (FP):

Folketinget henviste den 25. oktober 1988 ar-
bejdsministerens forslag til Arbejdsmarkeds-
udvalget. For mit vedkommende blev det det
mest inspirerende og interessante udvalgsar-
bejde, jeg til dato har deltaget i. Således som
man i min drengetid og ungdom slugte Leck
Fischers romaner og noveller og derigennem
virkelig lærte, hvordan Danmark var i 1930'erne,
sådan lærte man meget, meget indgående
igennem den udvalgsbehandling, der foregik,
hvoran Danmark er et halvt århundrede sene-
re.